

For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt retten har overholdt bestemmelsen i artikel 6, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, hvorefter enhver har ret til en retfærdig og offentlig rettergang inden for en rimelig frist, bemærkes, at jeg af principielle grunde ikke finder det rigtigt at udtale mig om en domstols behandling eller afgørelse af en uafsluttet retssag.

Spm. nr. S 841

Til justitsministeren (21/12 95) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Kan ministeren bekræfte, at straffelovens almindelige regler om strafudmåling allerede i dag hjemler mulighed for at skærpe straffen for forbrydelser, hvor det kan bevises, at gerningsmanden har begået forbrydelsen som en ren straffeaktion mod mennesker, der tilhører f.eks. etniske eller religiøse mindretal?«

Begrundelse

Fremtrædende jurister har udtalt, at straffeloven bør ændres. Udtalelserne synes at skyldes manglende kendskab til gældende straffelov og retspraksis.

Svar (5/1 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Almindelige regler om straffens fastsættelse findes i straffelovens kapitel 10 (§§ 80-91), herunder navnlig straffelovens § 80.

Efter denne bestemmelse skal der ved straffens udmåling tages hensyn til lovovertrædelsens grovhed og til oplysninger om gerningsmandens person, herunder om hans forhold før og efter gerningen samt hans bevæggrunde til denne.

Det forhold, at der ligger racistiske eller andre diskriminerende motiver bag en lovovertrædelse, vil således efter gældende ret kunne bevirke en skærpelse af straffen.

At en lovovertrædelse begås med henblik på »at straffe« andre mennesker, vil ligeledes i almindelighed medføre en strafskærpelse. Også forsættets styrke, herunder f.eks. en udførlig

planlægning af lovovertrædelsen, kan tale for en skærpet straf.

Spørgsmålet kan derfor besvares bekræftende.

Det tilføjes, at der ved lov nr. 309 af 17. maj 1995 blev indsat et nyt stk. 2 i straffelovens § 266 b om racediskrimination, hvorefter det ved straffens udmåling skal betragtes som en skærpelse af omstændighed, at forholdet har karakter af propagandavirksomhed.

Det forhold, at der er tale om propagandavirksomhed, ville også forud for lovændringen – efter straffelovens § 80 – kunne bevirke en skærpelse af straffen.

Formålet med § 266 b, stk. 2, var imidlertid at udskille en særlig gruppe af tilfælde, hvor der *altid* af domstolene skal udmåles en skærpet straf for dermed at markere en afstandtagen fra overtrædelser af § 266 b, der har karakter af propagandavirksomhed.

Der er således tale om en obligatorisk strafskærpelsesregel, der efter omstændighederne også kan få betydning ved lovovertrædelser af den karakter, der er nævnt i spørgsmålet.

Spm. nr. S 842

Til justitsministeren (21/12 95) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange benådningssøgninger og ansøgninger om udsættelse af straf der er indgivet i første halvår af 1995, og hvor mange der har fået afslag?«

Svar (5/1 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Justitsministeriet afgør sager, hvor der søges om benådning og sager, hvor der søges både om benådning og udsættelse. Endvidere afgør Justitsministeriet ansøgninger om udsættelse med henblik på benådning på grund af alkoholbehandling (spritbilistordningen). Endelig afgør Justitsministeriet klager over politimesterens afgørelse i sager, hvor der alene er søgt om udsættelse.

Det fremgår af vedlagte bilag, hvordan ansøgningerne er blevet afgjort i de forskellige sagstyper i perioden 1. januar til 30. juni 1995.